

ИГУМАНИЈА ИЗ НИКОЉА

Када је Чачак ослобођен, 1. октобра 1941. године, требало је размислити на наставак борби. Требало је припремити одећу и обућу за предстојећи зимски период. Због тога је основана Окружна интендантура, која ће се старати о снабдевању бораца. Радиле су и радионице... Жене су преузеле обавезу да плету чарапе, цемпере, рукавице и шалове. Ручно — није било ни машина за штрикање. Организована су посела. Предена је вуна, плетени одевни предмети. Вуна је сакупљана по селима, од породица које су је давале добровољно.

Из Одељења за борбу против пете колоне ја сам распоређен у Окружну интендантуру. Ту сам имао доста посла...

Манастир Никоље имао је неколико стотина килограма вуне. Поклони од верника. Знали смо за то па омо од игуманије тражили да нам уступи вуну за потребе Чачанског НОП одреда. Уз откуп, наравно.

Пристала је...

Једног дана, у октобру, појавила се у Окружној интендантури сићушна, кротка жена, у монашкој одори:

— Ја сам игуманија манастира Никоља. Дођох да наплатим вуну.

Консултовао сам интенданте Ђола Томашевића колико да платимо. Рекао је — нешто више платити но на пијаци. Такав је став штаба Одрода. Ипак, за цену сам питао и игуманију.

— Платите колико можете. Бићемо захвалне.

Рекао сам јој шта ми је наредио Томашевић. Она се, на то, загледала у мене, па ће:

— Ви сте прави хришћани! Ваше петокраке симболишу пет Иоусових рана из којих је цурила крв када је разапет и на крст...

И још рече:

— И ваше су муке велике. И ви проливате крв за ослобођење нашег народа од душмана.

Осмехнуо сам се због њеног чудног поређења, Сачинио сам, потом, обрачун — да се игуманији иоплати вуна и послао је код Марка Мојовића...

Кад је примила новац, благословила је:

— Дабогда у здрављу поцепали одело! Нека вас прати срећа и — да победите душмане.

Гојко ВУЈОВИЋ